

Մեւ ու սրտայլ խաչերէն գուք, արեւնէր ծիրանի,
 Մեր շաւառցին և Յոյսին ճամբաներէն կը շողաք,
 Չեր մաներով կերտեցիք նոր կամարներ խորանի,
 Չեր սիրանէ որ կը մշտապէս Բուզմանին մէջ անապակ...
 Չեր մարմիններն արիւնստ, բլբլեցաւք, առեւիք,
 Իրենց երկար խաչերով, եղբրական և հոգայ,
 Մեծ թափօրով մը կարծիր, ճամբաներէն խաւարի,
 Արեւներն պէս անցան պատմութեան մէջ ապաղապ.

Ա՛, ձեր աչքերն իսկ հայտը, երկկենցերուն մը թխմամտ
 Սարսափելի կուրծքիմամբ կը յայտէին տարօրէն,
 Երբ ձեր գլուխներն արիւնի ծաղիկներով պըտակուած
 Խաչերուն վրայ կանգնեց ձեր անսահման բերեալն...

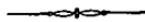
Չեր արիւնէն լեցնուցան Ներշնչումի բամբակներ,
 Որովհետեւ ձեր մանն իսկ գիտեցութիւն մ'էր եղած,
 Տառապանի ըզզիտանք որ ձեր հոգին կ'օտորէր
 Անշուքեան մը խորունկ երազով մէջ թխացաւ...

Ան իրտը կամը որուն պըրճեմազու բանալին
 Չեր շրթունքները կրպոկ, ու ձեր սրտին աստղերուն
 Մատուցներու պէս բացաւ, զազցործիմամբ ըստուերին...
 Չեր նաւառցին կրտսէն վառող ջան մ'էր շողշողուն...

Չեզի նամար կը կանցնեմ այս Տաւարներն իրբիկանս
 Ուղիներով բողբառ, ծիրանեղծ, մպասման,
 Ո՛վ խաչուածներ թմարներ, վառանաներ, սրտեց վրայ
 Պետի դարձնալ կեարեքի Եկեղեցին մարմարեայ...

Ու Խորանները բոլոր պիտի դառնան ձեզ նամար
 Ուխտառեղբր, սրտեց վրայ թխաւարած և անհուն
 Չեր մեծ Խաչերը հոգայ պիտի կանգնիք դարձաւք,
 Ստուերն իրենց նեւտիով Անմահութեան արևուն...

« Արտիքի Երգեր »
 (Անարկ) ԱՐՄԵՆ-ԵՐԿԱՑ

ԳՐԱԽՕՍԱԿԱՆՆԵՐ

- 1. — Pierre Loti... Politicien, et Les Massacres d'Arménie. — 2. Ընդարձակ Գրգարանի Երգարան.
- 3. Պատկերազարդ, Չալապուրած, Հայկական Երգարան, երկրորդ տպագրութիւն:

Ա.

ՓիէԼԷ ԼՕԹԻ... ՓՈՒԹԻՍԻԷՆ Է ԼԷ ՄԱՍ-ՍԱԲՈՒՔ Տ'ԱՌՄԷՆԻ — Երբ աւազակ մը յարձակ մեր վրան, սպառաժ բարձունքի մը կատարը թառած՝ քարկոծէ զմեզ, թունալից ոււմբեր արծառէ մեր վրան, թնդասօթակոծէ զմեզ, ջանայ ոչընչացնել... մենք ի՛նչ կ'ընենք, ո՞վ ընթերցողներ: Անտարակոյտ, վեր կ'ստանունք իսկոյն, կը ձգտիրք անձնապաշտպանութեան, կը մնաքսոհիք, կ'ընդդիմամարտիրք: Կը փորձենք փոխադարձ հարուածներ հասցնել անոր, և ի հարկին՝ նոյն իսկ սպաննել զայն: Կեանքի, Անձնապաշտպանութեան և Իրաւունքի թելադրութիւններէն կ'ընտրականացած...

Այդպիսի անիրաւ, ապաշնորհ, ատելի մատուցանի մը անխիղճ դերը կատարեց՝ հանդէպ հայ

ազգիս՝ Ֆրանսացի հեղինակալից գրիւք Պ. ՓիէԼԷ ԼՕԹԻ, նա շատ տարիներէ ի վեր, և շատ անգամ, պաշտական կանգնեցաւ անիծուած թուրք ազգին՝ դատապարտելով « Համաբարտիրոս Ժողովուրդ մը »: Թուրքը Հաստատուել կրնան անտեղ միայն որոք ճանչցած ըլլան զայն մօտիկէն, մտած ըլլան անոր զանգուածին մէջ, օճեթիթացի մը չափ անխոր մնացած ըլլան այդ արեւարբու երկրասնիներուն մշտակրօնի գազանային արարքներուն... Հետևապէս՝ ամենախիստ կան էր որ մեր ազգային լրագիրներն և ճառարասները — հայրենասիրական կորովով առլից, վիր ամբարնային իրենց գուրիք, լի բարեխախտնձ գայրոյթով, ու յանդիմանէին անկորոն հալածողը, իրենց գրչի սլաքը լարէին ընդդէմ անխիղճ ամբարտիրոսներու:

Ինչպէս յայտնի է գրավարժ ընթերցողաց, յոգնակի յօդուածներու և գրքորիններու մէջ, (որոնք հրատարակուեցան հայերենէ աւելի Ֆրանսերէն՝ որպէս զի ճշմարտութեան ձայնը լսելի ըլլայ նաև ՓիէԼԷ ԼՕԹԻ ընթերցողներուն, մեր թէ՛ բարեկամ և թէ՛ թշնամիք Ֆրանսացիներուն), պատկառելի հատորիկ մ'է վերայեղեալ գիրքը, « Pierre Loti... Politicien, et les Massacres d'Arménie »: Այն անտեղ որ հմուտ են գաղղիներէն լեզուին, պէտք է փութան ձեռք բերել այդ գիրքը և կարդալ, ոչ թէ միայն՝ վրաս զի չէ՛ ծանրաբան, չէ՛ գրուած զօրկ լուրջ տրամաբանութենէ, այլ նաև վասն զի գեղեցկապէս պատշաճ է, մանաւանդ թէ՛ նոյն իսկ սրբական պարտք մը հայրենասիրական, մանաւանտօրէն ծանօթանալ — մեր ետէն անբաժանելի — հայութեան ամէն ունեցած խնդիրներուն. — Խնդիրներ՝ որոնք կենսական հարցը կը շարափեն՝ արդէն յոյսացած և ահա օրատուր ծնանելիք մեր սիրելի Հայրենեաց՝ « Միացեալ Անկախ Հայաստան »: — Այդպէս, ուրեմն, ի նկատի ունենալով այն բարձր նպատակը (Հայրենեաց պատուի վրէժխնդրութեան) որով ձեռք առած է իւր կողմից գրիւք վերայիշեալ գրքի հեղինակը՝ անար Լ., Պարոնեան, մենք ալ կը յօժարինք մեր լուսման ձգել, կարդալ սիրով և Հայրենեաց սիրովը վառ (բայց Ֆրանսերէնի անձնօթ) ազգակից եղբայրներու զանձանակին մէջ, — համարեալք մեր անձնապաշտպան Հեղինակին — հայացնելով գիրքը:

Բ.

ԸՆԳՐԱԸԱՆ ԳՐԱՅԻՆ ԵՐԳԱՐԱՆ: — Նախ կը յանձնարարենք մեր մեծապատիւ ընթերցողներուն սխալ չհասկնալ տխրասը այս կարևոր գրքին. « Ընդարձակ » ոչ թէ « Գրպանի » ն կը զուգի, այլ « Երգարան » ինչ: Բայց խոհմտութիւն պիտի ըլլայ պատրաստել տալ նաև (այնու թեամբը փոքրածաւալ, սակայն) ստուարութեամբը ընդարձակ գրպան մը. գիրքը, իբրև մանրագիր կողմիկ տպագրութիւն մը և իւր նիւ...

* Jean Aicard, «Taut un peuple martyr» (տպ. Վենետիկ, Սուրբ Ղազար 1919, էջ 23, կ'արժէ ջր. 2).

թերևս ճոխութեամբը ոսկեփորիկ, արծառի է այդ խնամքին, և ես, անշուշտ, միայն գո- վեցս պիտի ունենայի առատաձեռնելու Պէրպէ- րեան Գրատան «Թիւի Ծնին, էթէ խօսքը երգա- րան ի մը շուրջը շղատար։

Ապահովապէս, շատեր կը համարին թէ ամե- նագիւրիկն բան մ'է ԵՊՊԱՐԱՆ հրատարակելը. բայց, ըստ իս, հիմնապէս կը սխալին։ Ես պիտի ըսեմ որ շատ աւելի դիրքին է ղեւտի գիրք մը գրել, քան թէ Երգարան մը տպագրել պատշա- ճօրէն։ Եթէ գրականութիւնը թագաւորութիւն մ'ըլլար ու ես անոր ճարը՝ պիտի վերապահեայ իրաւունք մը հռչակէի երգարաններու հրատա- րակութիւնը։

Ինչ էն երգարանները, (կամ աւելի ուղիղ՝ հնչ պէտք էն ըլլալ) — Հատընտիր քերթուած- ներ. — Կաճառ մը Հեղինակներու Հետեակպս՝ սրշափ հմտութիւն, սրճան խնամք պէտք է ու- նենայ վայելչապէս վարժուի կարենալու համար մէն հեղինակի հետ, որոնք իւրաքանչիւր ունի իւր սեպհական պահանջները՝ տիրապայել իրա- տւորներու։ Ինչպէս յայտնի է «Քազմակից» ի յարգոյ ընթերցողներուն, (Հայր Ալիշանի «Երգ ու գնացք» ին պատճառաւ,) առիթ ունեցած եմ սկզբէն ի վեր ցարդ հրատարակուած երգարան- ներու զոյգ մը տասնեակներ աչքէ անցնելու։ Անոնք կը վխտան վրիպակներու բազմութեամբ։ Աւելորդ է երկարաբանել Ահաւասիկ անոնց ամե- նէն վերջինը, որուն նախընթացն եղաւ, ի Կ. Պոլիս, Զարդարեան եղբարց հրատարակութիւնը, զեռ թիւ առաջ, այն ալ ոչ անարծառ քննադա- տուելով, ուստի, այս տողերս գրելով դիտուեմ չունիմ գգուշացնել ունկնդիրներս, — չմտնել Պէր- պէրեան Գրատան, այլ ընդհակառակ, — ցորճան չունիմք հրապարակի զբայ՝ անսուզանակի։

Իբրև նմուշիկ «Ղնդարձակ» ի վրիպակներուն՝ թող բաական ըլլայ ամփոփելը հոս միայն «Բնամ. փորձուան» ի աղաւաղումները.

Նախ՝ օտարական վերնագիրը՝ «ԼԵՍԻԻ ՄԱՐՅՈՒ», փոխանակ «ԵՐԿ ԵՆ ԳՆԱՅԷ» կայլին։

... «Վաշտն ի վար» (պէտք էր ըլլալ վայր) ... «արիւնք յեանակ», ուղիղ. «յեանակն»։ «Նիդնա- նոր» ուղիղը՝ «նր հանուր»...

Որք երկնաւորին պատկին էք կարօտ, Որք երկնաւորին փառքս երկնաւորդ.

Իսկապէս խնկարած է երկրորդ տողը (ինչ- պէս յիշած ենք այլուր). պէտք էր ան ըլլալ՝ Որք երկնաւորին պատկին էք կարօտ (կամ անկիրտ), Որ ար երկնաւորին փառքս երկնաւորդ.

Ինչպէս գիտենք, այլ է Հորդի (== հարրնդ, դորդն), ձամբայ բանակ), և այլ Յորդի (== Առատագնէլ, շաւոցնէլ)։

Մի՛ ձայն մի՛ յայ՛ ուղիղն է ժխտական շեշտով Մի՛ ձայն մի՛ յայ՛.

Պատանգոտու, ուղիղը՝ Դառնապոտու։ Պարսկի կերպերը (Ն աւելորդ)։

... անհարք ի աջ խաւարի, հարկ է ուղ- զել իայ։

... սաւառնեցաւ դրօշն հայերն, (ի սպառ սխալ.) պէտք է ուղղել՝ դրօշուն յայերն։

... յուրատրկույ, (մի՛ մոռնաք ուղղել՛ յու- րատն կոյ։

Գոտան կորդիրք, Մասիս սարսն, — պէտք էր ըլլալ՝ Գոտան կորպիրք. Մասիս սարսն. —

Տպ. «Տատանին դաշնակը՝ յսան է շոինդն [պայտոյ]»

Ուղիղ՝ «Տատանին դաշտակը յսանէ շոինդն [պաշտոյ]».

Տպ. «Հնայա... բերայաթթ ձիւր»...

Ուղիղ. «Հնայա... բերայաթթ ձիւր»...

Տպ. «Երեսները յիսիւր ճարդի բիւս հազար»... Ուղիղ. «յրսիւր ճարդի բիւս» են.

Տպ. «Հարգել կատիունս», ուղիղ՝ «կասա- [փունս].»

Տպ. «գարտուր» ուղղ. «գարտուր»

Տպ. «ըզպարս», ուղղ. «ըզՊարսն»

Տպ. «գոսկրտիկն», ուղղ. «գոսկրտիկն»

Տպ. «տասցոյք», ուղղ. «տարցոյք»

Տպ. «Պարսկաւան», ուղղ. «Պարսկաւան»,

Հնուկ՝ գանց ըրած է (այլոց նման կարծելով թէ առաջին տան Ցանգերգին հետ նոյն ըլլայ) վերջին տան Ցանգերգը. մինչդեռ անհրաժեշտ է յիշել ամբողջ, վասն իս տարբեր է նախը- թաց եօթը տուներու միակերպ յանկարգէն.

Ի դէպ է հոս քանի մը խօսք ալ «Նոր Եարք Զարդարեան Հրատարակութիւններու Թիւ Ծ» ի մասին, զոր յիշատակած ենք երբեմն (տես Քազմ. 1919 Դեկտ. Ի շապիկը) բայց՝ Նիւթերու առա- տուիկն և տեղոյ անձկութեան սպառնաւ չէինք կրցած մեկնաբանել։

Պատկերազարդ, Չայնագրուած ՀԱՅԻԱՆ ԱՆ ԵՐԳՈՐԱՆ Երկրորդ տպագրութիւնը, համեմատե- լով վերոյիշեալին հետ, ունի առաւելութիւն մը, — Չայնագրութիւնը, — մինչ վերոյիշեալն ալ պիտի կարենայ պարծիլ իւր «Ղնդարձակ» ութեամբը. — քննելը Ողորդարութիւնը նաև այս տպա- գրութեան թէ 123 գրուած է՝ «Բնամ փորձուան շեշտուն թաւուր H. Sinanian» ի ձայնագրու- թեամբ։ Ուղղելը բառերն այդ ձեւագրին մէջ՝ — Բնամ որտուան, — հօգիք, — ձեւեալ։

Իսկ յէ 124-6, կը գիտենք ցարդ մեր նմա- րած արտասպումներու լաւագոյնը, (Հայրունիի ք. տպարան), սակայն ունի էն վերջը տպա- գրական ջնջին վրիպակ մը որ միանգաման խիստ կոտորակոր է. Թիւ 4 մը՝ 7ը կարդացուած, որով «Բնամ. փորձուան» 3) տարի մը աւելի կը մանկանայ։ Դրուած է 1879, փոխանակ 1849ի.

Պատկերազարդ Չայնագրուած Հայկական Երգարանի գինն է՝ 40 ԳՁ. դիմել՝ Կ. Պոլիս, Զարմաքճուլար Թ. 32, Զարդարեան Գրատուն

(Մեքանքներու մասին յարցք անգամ)

Հ. ԳՐՈ. ԱՅՏԵՆԵԱՆ